

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá popisem situace francouzských médií za 2. světové války a po jejím skončení. Srovnává míru kolaborace na území okupovaném Němci a v oblasti spravované vichistickou vládou v čele s maršálem Pétainem, přičemž konstatuje, že se vichistická vláda postupně stává proněmeckou. V rámci válečného období klade zvláštní důraz na odbojové hnutí, neboť právě z něj vzniká po osvobození nový francouzský tisk. Po skončení války probíhají rozsáhlé procesy s kolaboranty, v rámci očisty novinářského stavu dochází k téměř úplnému zrušení francouzské mediální krajiny. Již zmíněný odboj a na něj navázaná periodika poskytují základnu pro tvorbu nových titulů. Dochází také k profesionalizaci oboru – vznikají školy, postupně se zlepšuje technické vybavení, do redakcí vstupují ženy. Nestabilní politická situace, včetně hrozby studené války, má ale za následek krizi názorového politického tisku. Lidé se začínají odvracet od politických deníků. Vzniká prostor pro tzv. *novou levici*, která klade v žurnalistice na první místo pravdu a fakta. Lidé vnímají takto profilované týdeníky (*L'Express*, *France-Observateur* ad.) jako platformu pro diskusi o rodící se demokracii. Rozvíjí se také zábavný tisk (sportovní, ženské časopisy), rozhlasové vysílání i televize. Válečné konflikty v koloniálních oblastech (Indočína, Alžír) však vzhledem k novým tendencím médií vyprovokují opětovnou cenzuru ze strany státu.